

NODVS XLVIII
Febrer de 2017

EDITORIAL NODVS XLVIII

(Versió català)

Fabiana Chiesa

Estimats lectors,

El número 48 de Nodvs acull dos eixos de treball: per una banda els textos que ens han acompanyat i ajudat a entendre durant el darrer trimestre de 2016 la conferència que Lacan va presentar al Col·loqui de Royaumont el 1958 *La dirección de la cura y los principios de su poder*, publicada a *Escritos II* i que en aquest curs 2016-17 és objecte del treball del Seminari del Camp Freudià de Barcelona i per l'altra, algunes de les produccions fruit dels càrtels exprés creats per preparar les XV Jornades de la ELP del 2016 que tenia per títol *Mujeres, un interrogante para el psicoanálisis*. La qualitat dels treballs és molt elevada i dona fe de l'encert de la línia seguida.

Pel que fa al treball relacionat amb el Seminari comptem amb:

La referència al text "*La negación*" (1925), de Freud, presentada per Marta Berenguer i que amb el títol de "*Notícias del inconsciente*" ens explica el significat de la proposta de Lacan d'"*abordar del revés el proyecto freudiano*", quin és el lloc de la interpretació, les crítiques als posfreudians per la seva desviació envers aquesta qüestió i la ubicació de la negació en el tercer temps lògic de les tres fases de la repressió, entre d'altres qüestions. A destacar la rigorosa lògica de la seva argumentació que converteix aquest text en una referència d'obligada lectura per als qui s'endinsin en l'estudi de l'article de Freud.

Cecilia Conti aporta una segona referència sobre el cas conegut com "*El hombre de los sesos frescos*" d'Ernst Krist. Krist va publicar un article tractant de transmetre les suposades bondats d'una nova orientació de la *Ego Psychology* sobre la interpretació, però Lacan en farà palès l'error en tant no és tracta de negar el símptoma o d'apuntar al sentit sinó d'una interpretació que no deixi escapar el desig en joc.

Erick González ironitza amb la idea d'harmonia genital que "converteix el treball analític en l'exercici d'un poder merament reeducacional" en la seva referència titulada "*La armonía genital*" i que pren el text de Karl Abraham "*Las diferencias psicosexuales entre la histeria y la demencia precoz*"(1908) des de la perspectiva amb que l'aborda Lacan cinquanta anys més tard a "*La dirección de cura y los principios de su poder*".

Per finalitzar aquesta primera part dels treballs, comptem amb els esperats *puntos vivos*. En el d'octubre, Pilar Foz recull la intervenció de Guy Briole sota el títol "*Cómo se analiza hoy. Estrategia, táctica y política*", un "hoy" que abasta el període 1953-1967 i resumeix la ponència de gener a càrrec d'Antonio Di Ciaccia titulada "Cuál es la situación actual de la transferencia? El analista-objeto". Al de novembre Rosalba Zaidel resumeix la intervenció d'Esthela Solano "*¿Cuál es el lugar de la interpretación? (I). Formas de la negación en el análisis*" i finalment, Myriam Chang es fa ressò de la intervenció que pel desembre de 2016 va presentar Lucia D'Angelo: "*¿Cuál es el lugar de la interpretación? (II). El poder y la verdad en la acción analítica*".

Entre les produccions resultants dels càrtels preparatoris per a les XV Jornades de la ELP, destaquem en primer lloc el molt interessant treball d'Eduard Fernández Guilañá: "*Aproximación lógica a las fórmulas de la sexuación*". Fernández Guilañá les aborda des del desenvolupament que Lacan en fa al capítol VII del Seminari "Aun" i alhora recorrent a Frege per explicar-nos el concepte de funció que Lacan reprèn; així mateix tracta les diferències amb la concepció aristotèlica, les aportacions lògiques de Russell i l'apertura cap al "no todo" entès no com una incompletud o una manca sinó com una inconsistència, com un sense límit. Una exposició que, pel seu detall, ens aclareix les dificultats de la formulació lacaniana i es converteix també en un text de referència.

Amb consistència, Andrea Freiría en el seu article "*Posición femenina. ¿Qué hay de la ausencia?*" s'ocupa de la dificultat per copsar la ubicació de la posició femenina, i la possibilitat de pensar aquesta com abraçant un forat en tant confrontada amb la inexistència de l'Altre.

A *Acerca de los goces femeninos en los chicos trans* Helena Valldeperes s'interroga sobre com pensar el gaudi femení en aquells subjectes que volen passar del sexe femení al masculí; allò que tenen per a dir els teòrics del *Queer* així com la psicoanàlisi lacaniana quan Lacan afirma que no hi ha saber sobre el sexe, però sí sobre la diferència sexual. Un treball complex sobre un tema que no disposa de gaire bibliografia i que, aventurem, passarà a ser una referència

Aporta frescor Betina Ganim amb *El secreto de Ondina* que pren el relat *Ondina*, de Friedrich de la Motte Fouqué per parlar de la dona com a símptoma d'un home, de la dona com a enigma per desxifrar i de l'interrogant freudià: què vol una dona? situat per Lacan no a nivell del desig doncs el significant de la dona "és un significant que té la particularitat d'ésser l'únic que no pot significar res".

Howard Rouse explora la manera en què Lacan articula la idea de "*El amor como errancia*" en el Seminari XXI "*Les non dupes errant*" prenent com a brúixola el capítol setè del curs de Miller "*El partenaire-síntoma*" i interessant-se especialment per l'amor com a signe, l'amor pensat a nivell d'allò real de la pulsio i encercant a més de quina manera pot, mitjançant l'amor, el gaudi condescendir al desig, un desig "completament determinat de principi a fi".

Al voltant de la pregunta per la "*Feminización del mundo*" i la seva relació amb els anomenats malestars contemporanis, Claudia Rivas compona un text que tracta de pensar de quina manera aquests poden estar afectats pel nou ordre simbòlic, prenent com a coordenades per tal d'orientar-se tant la relació a l'Altre que no existeix com la relació d'objecte pròpia de la posició femenina.

Bárbara Feyling en el "*El goce de los cuerpos femeninos*" reflexiona sobre la especificitat del gaudi femení que, pel fet d'estar més proper al forat del llenguatge, és més susceptible al gaudi del cos.

Erick González contribueix a aquest número de Nodvs amb un segon text titulat “*Si tu verdad no es la nuestra, cállate. Difamación y glamourización del silencio (y la droga) en ‘¿Cómo detener el tiempo?’ de Ann Marlowe*” que pren el testimoni que ofereix l’esmentada autora en el seu llibre “*¿Cómo detener el tiempo? Heroína de la A a la Z*” per situar diverses qüestions al voltant de l’objecte-droga, els lliscaments significants i les modalitats de gaudi.

Per acabar de donar forma a aquest número temàtic al voltant de la feminitat, seguim comptant amb la fotografia de Fernando Juárez per a les nostres portades, qui en aquesta ocasió ens presenta una figura femenina del cinema contemporani, *Elle Driver* de Kill Bill.

Desitgem que la trobada amb les aportacions amb que comptem per a aquest número els aportin una entretinguda i profitosa lectura alhora que aprofitem per demanar als inscrits a la Secció Clínica que no es repengin en les socorregudes inhibicions i s’animin a enviar les seves col·laboracions al Consell de Redacció de Nodvs.